

РЕШЕНИЕ

№ 27615

гр. София, 18.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 11.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **6960** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. Закона за държавния служител.

С подадена от упълномощен адвокат жалба от името на С. В. В. – К. е оспорена издадената от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ ЗАПОВЕД № РД-10-1/19.06.2024 г., с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното правоотношение на длъжността „директор“ Дирекция „Разрешения и регистрация на лечебните заведения“ в същата агенция.

Изложените в жалбата доводи са за материална и процесуална незаконосъобразност на заповедта, като се твърди по същество липса на извършено дисциплинарно нарушение и конкретно: „нарушаване“ на чл. 93 ЗДСЛ., понеже на 17.06.2024 г. жалбоподателят К. била поканена за изслушване „броени часове“ преди определения за това час; „съдържащите се в заповедта фактически обстоятелства не съответстват на относимите правни разпоредби“; не е изпълнено задължението по чл. 91 ЗДСл. и наложеното наказание не съответства на тежестта на извършеното нарушение; дисциплинарният съвет „е назначен в нарушение на правилата по чл. 95 ЗДСл.; не е спазена процедурата по чл. 96 ЗДСл., защото дисциплинарният съвет не е изяснил фактите и обстоятелствата, касаещи „нарушенията“, нито е обсъдил в конкретика направените от С. К. на 17.06.2024 г. искания.

В съдебните заседания упълномощеният адвокат С. М.: поддържа жалбата; ангажира показания на свидетел – А. Ю. Конитский, който изпълнявал задължения в ИА

„Медицински надзор“ като поддръжка на информационните системи, от 15.09.2020 г., до 25.10.2024 г.; претендира за възстановяване разноските за водене на делото, съгласно списък и прави възражение за прекомерност на претендираното от ответника адвокатско възнаграждение. Допълнително е представена писмена защита от адвоката.

Упълномощеният от ответника адвокат Г. С.: оспорва жалбата, със становище за правилност и законосъобразност на оспорената заповед; не ангажира нови доказателства, различни от представените с административната преписка; заявява искане за присъждане на адвокатското възнаграждение, съгласно представен списък и възражава за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение. Представил е писмена защита.

Доказателствата, съставляващи административната преписка, както и допълнително представените от ответника, включително гласните такива, дават основание на Съда да приеме за установени следните факти и обстоятелства.

Жалбоподателят С. В. В. – К. е изпълнява по служебно правоотношение задължения в Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, като директор на Дирекция „Разрешения и регистрация на лечебните заведения“. На тази длъжност е преназначена от изпълнителния директор на Агенцията със Заповед № РД-15-01-11/13.02.2024 г., считано от същата дата, като до тогава е заемала длъжността „главен секретар“. Със заповед от 17.06.2024 г. (л. 58 от делото) изпълнителният директор разпоредил на дисциплинарния съвет да образува дисциплинарно дело срещу С. В. В. – К., относно (цитати): „допуснати нарушения на служебните задължения, във връзка с: 1. Решение № 93-00-26/12.06.2024 г. на ИАМН и становище с рег. № 75-04-12/14.06.2024 г.; 2. Допуснати технически грешки и осъществяване на контрол за по работни места №№6-229, 6-178, 6-177 и 6-175; обезпечаване безпроблемното функциониране на дирекцията, в която е допуснато трима от служителите, които са нагажирани с този процес да са в законоустановен отпуск, ведно с доказателства към същите, представени писмени обяснения от г-жа С. В. – К. и протокол от изслушван, проведено на 17.06.2024 г.“. На 17.06.2024 г. председателят на дисциплинарния съвет образувал дисциплинарно дело № 1/2024 г. (заповед на л. 59). След проведено дисциплинарно разследване Съветът изготвил решение (л. 132), подписано на 18.06.2024 г. от членовете, което е представено на изпълнителния директор с доклад от 19.06.2024 г. (л. 131). В горния десен ъгъл на доклада е налична написана на ръка резолюция „Запозната!“, като е поставена дата 18.06.2024 г. и подпис (без име), който, сравнен с подписа върху оспорваната Заповед № РД-10-1/19.06.2024 г. очевидно е на изпълнителния директор. С решението дисциплинарният съвет е предложил налагане на наказание „уволнение“.

В Заповед № РД-10-1/19.06.2024 г. за налагане на дисциплинарното наказание (л. 238 от делото) са изложени факти и обстоятелства, като в началото е направено изключително подробно описание на основния повод за уволнението. Останалите, вменени на жалбоподателя дисциплинарни нарушения също ще бъдат коментирани по – долу в настоящото решение.

Основният повод е описан в заповедта по следния начин: „на 14.05.2024 г. в Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ е постъпило заявление по реда на Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/ с вх. № 93- 00-26/14.05.2024 г. (л. 138 от

делото) от г-жа Д. С. Н., журналист от вестник Капитал; с писмо № 93-00-26/15.05.2024 г. г-н А. Ф. - директор Дирекция „Административно-правни финансови и дейности и информационно обслужване“ изпраща писмо на г-жа С. В.-К. - директор Дирекция „РРЛЗ“, със следното искане: „На основание чл. 16 от Вътрешните правила за организацията и реда за работа по Закона за достъп до обществена информация, Ви уведомявам, че в ИАМН е постъпило заявление за достъп до обществена информация, в което поставените въпроси са от компетентността на ръководената от Вас дирекция. С оглед на изложеното Ви моля, в указания в правилата 7-дневен срок, да ми представите исканите документи и отговор на поставените въпроси“; На 15.05.24 г. К. препраща писмото на г-жа М. Й., на длъжност „главен инспектор“ в дирекция „РРЛЗ“ „за изпълнение“; в отговор, подписан от г-жа С. В.-К., обективиран в писмо с № 93-00-26/16.05.2024 г. е посочено следното: „По отношение на поставеното искане по т. 1 - приложено прилагам писмо № 05-00-9/23.01.2024 г. на изпълнителния директор; по отношение на исканата информация по т. 2, 3 и 4 - при така поставения въпрос не става ясно за какъв период се отнася питането, а именно от коя начална дата до 23.01.2024 г. се иска предоставянето на информация. Това е относимо и за въпроси 3 и 4. Обръщам внимание, че в деловодната система не е предвидена възможност да се направи точна справка за неприключени преписки към посочената в заявлението дата; по отношение на поставеното искане по т. 5 - приложено прилагам Заповед № РД-01 -11/02.02.2024 г. на изпълнителния директор; по отношение на поставеното искане по т. 6 и 7 - приложено прилагам писмо № 24-00-46/02.02.2024 г. на изпълнителния директор до всички РЗИ, председателя на Парламентарната здравна комисия, министъра на здравеопазването, управителя на НЗОК, директорите на РЗОК, БЛС, БЗС, БАПЗГ, БАЗ, управителите на лечебните заведения за извънболнична помощ и хосписите; с писмо № 93-00-26/28.05.2024 г. главният секретар на Агенцията уведомил журналиста Д. Н., че следва да предостави уточненията на заявлението си; това е сторено с писмо, вх. № 93-00-26/29.05.2024 г., което е препратено от главния секретар на С. К. с писмо от 29.05.2024 г., с искане да му бъде предоставена информацията в 7-дневен срок, съгласно действащите Вътрешни правила за организацията и реда за работа по Закона за достъп до обществена информация; с писмо от 07.06.2024 г. С. В. -К. изпратила

отговор със следното съдържание: „административно информационната система (АИС) Eventis R7 не предоставя възможност за извличане на искания вид справка, а именно неприключени и/или приключени преписки към посочена дата. Във връзка с горното след проведена консултация със заместник- изпълнителния директор Р. Н. е отворена заявка към ИО с № 261720/29.05.2024 г. за изготвяне на справка, съдържаща исканата информация или за методични указания“. По-нататък от текста на оспорваната заповед става ясно и следното: главният секретар А. Е. се произнесъл по заявлението за достъп до обществена информация с Решение № 93-00-26/12.06.2024 г. (л. 156), в чиито диспозитив за т.т. 2, 3 и 4 от заявлението питачият журналист е уведомен, че: „е изпратена заявка № 261720/29.05.2024 г. към фирмата, обслужваща деловодната система на Агенцията, за изготвяне на справка, съдържаща исканата информация или за методични указания за изготвянето ѝ, чрез извличане на данните от АИС по зададените критерии; към настоящия момент не е постъпил отговор по заявката“. Относно това решение в процесната оспорена Заповед № РД-10-1/19.06.2024 г. за налагане на дисциплинарното наказание изпълнителният директор изразил възмущението си (л. 240 от делото, абзац последен) , твърдейки че се запознал с него „на следващия ден, с изненада че исканата информация не е предоставена“, понеже „ежедневно борави с деловодната система, както и с електронния регистър, и изготвя различни справки“. В следващите текстове от заповедта изпълнителният директор И. Д. в иноказателна форма описва действията си, свързани с това, че на журналиста не била предоставена исканата информация, поради което разгледала „цялостната дейност на ръководената от С. К. дирекция“. В тази връзка била информирана за: необходимостта от отмяна на конкретно посочени заповеди (неуточнено от кого издадени), с които е разпоредено вписване на лечебни заведения в Регистър на лечебните заведения за извънболнична помощ и хосписите; констатирани технически грешки при въвеждане в електронния регистър - създадени неправилно записи при въвеждането на информация за съществуващи лечебни заведения, които са подали документи за промяна на обстоятелства при пререгистрация, състоящи се в следното: за лечебни заведения, които са съществуващи и са били регистрирани по реда на чл. 40 от ЗЛЗ са направени записи, като при първоначална регистрация и съответно това е довело до генериране на нов

код на ЛЗИБП и едно и също ЛЗИБП е регистрирано два пъти с различни кодове. Неясно защо след този текст в заповедта изпълнителният директор е обяснил и какво е направил разпоредил „грешно въведените записи, ведно с генерираните кодове да бъдат анулирани и информацията да бъде коректно въведена отново“, като са изброени и конкретни лечебни заведения. Отмяната на конкретни заповеди представлява вторият повод за налагане на дисциплинарното наказание, обвързано с неизпълнение от страна на С. К., на служебни задължения.

Другият, изрично изведен повод за налагане на дисциплинарното наказание е описан в заповедта (л. 243 и сл. от делото) така (цитат): „на следващо място е установено, че г-жа С. В.-К. в качеството си на директор дирекция „РРЛЗ“ съгласувала заявления за ползване на платен годишен отпуск на трима служители от дирекцията, както следва: Е. П., И. Ц. и Н. Т.; г-жа Е. П. ще бъде замествана в периода от 13.06. до 26.06.2024 г. вкл. от г-н А. С.; г-жа И. Ц. ще бъде замествана от двама служители, като за периода от 19.06. до 25.06. вкл. това ще бъде г-жа М. Й., а за периода от 26.06. до 28.06.2024 г. вкл. г-жа Н. Т.; г-жа Н. Т. ще бъде замествана от г-жа И. Ц. за периода от 17.06. до 25.06.2024 г. вкл. От изложеното е видно, че г-жа Ц. за период от осем дни ще бъде замествана от двама служители, а като цяло за периода от 17.06. до 25.06.2024 г. вкл. едновременно трима служители ще бъдат в законоустановен отпуск от посочената дирекция. Прави впечатление, че г-жа Ц. ще бъде от 19.06. до 28.06.2024 г. вкл., като междуременно за периода от 17.06. до 25.06.2024, вкл. ще замества г-жа Н. Т.. Видно от Заповед № РД-02-25/19.09.2022 г., а именно т. 3 от заповедта е посочено, че се забранява на държавен служител да замества няколко отсъстващи в платен годишен отпуск служители. В т. 4 от заповедта е посочено, че за да ползва определен служител отпуск, следва да е обезпечен нормалният процес на дейност на отдела/дирекцията. При наличие на неприключена преписка или такава, чийто срок на приключване е към момента на ползване на отпуск на служителя, директорите на дирекции и началниците на отдели не следва да съгласуват заповед за отпуска. Тази заповед не е отменена и към настоящия момент следва да се изготвя график за ползването на отпуски в Агенцията. Г-жа К. е разписала горечитиранага заповед в качеството ѝ на главен секретар, респективно е запозната с нея“.

След като подробно е възпроизвел констатациите и заключенията на дисциплинарния съвет изпълнителният директор се е ангажирал със следните обобщения, част от които може да бъдат възприети и като обвинителен диспозитив (л. 248 и сл. от делото – цитат, без редакторска намеса): „Г-жа С. В.-К. - директор дирекция „РРЛЗ“ не е изпълнила преките си служебни задължения, като държавен служител съгласно длъжностната ѝ характеристика. Съгласно същата е следвало да ръководи, планира, организира, контролира и координира дейността на служителите от дирекция „РРЛЗ“. В тази връзка г-жа С. В.-К. е следвало да предостави исканата информация по Решение № 93-00-26/12.06.2024 г., да контролира изготвянето на преписки от подчинените ѝ служители с цел недопускане на технически грешки/ пропуски в описаните с работни номера № 6-226, 6-178, 6-177 и 6-175 преписки, както и да обезпечи безпроблемното функциониране на дирекцията в частта относно човешки ресурси. Информацията по заявление по ЗДОИ не е предоставена на заявителя

въпреки че е била налице фактическа и правна възможност да бъде предоставена. Съобразявайки изложеното, приемам, че твърденията на г-жа Карапстрова в обясненията ѝ са изцяло неоснователни. В подкрепа на изложеното се явява и фактът, че е възможно цялата налична информация да се извлече от деловодната система Eventis, след което да се обобщи, синтезира и предостави, освен това срока на заявителя е бил удължен, респективно отговорните служители - в конкретния случай г-жа С. В.-К. са имали достатъчно време да отговорят на поставените въпроси. Необходимо е да се добави, че г-жа К. работи в дирекцията от няколко години, от което би следвало да познава цялата необходима информация и да е запозната с дейността на звеното. Служителят е бил длъжен да предвиди вредните последици от неизпълнението на поставените задачи качествено и в срок, тъй като в случай на представяне на така изготвената от г-жа К. информация, изисквана по реда на ЗДОИ уронва престижа на Агенцията. В обобщение на горното, се налага извод, че с поведението си г-жа С. В.-К. е проявила безотговорност, като чрез бездействието си не е изпълнила поставените задачи, което е и в противоречие с изискванията, регламентирани в Закона за държавния служител и длъжностната характеристика. За обстоятелствата относно допуснатите пропуски в материалите с посочените работни номера следва извод, че не е осъществен контрол на изготвените преписки. Липсата на контрол, води до подвеждане на изпълнителния директор на Агенцията, респективно до издаването на документи с невярно съдържание, които след това следва да се преиздават. Служителят е бил длъжен да предвиди вредните последици от неизпълнението на поставените задачи качествено и в срок, тъй като издаваните от дирекция РРЛЗ удостоверения предоставят възможност на заявителите да оказват медицинска помощ, а проявата на непрофесионализъм и допускането на пропуски води до риск за живота и здравето на пациентите, както и до компрометиране дейността и функциите на Агенцията. В обобщение на горното, се налага извод, че с поведението си г-жа С. В.-К. е проявила безотговорност, като чрез *бездействието си не е изпълнила поставените задачи, което е и в противоречие с изискванията, регламентирани в Закона за държавния служител и длъжностната характеристика. За обстоятелствата относно допускането на значителен брой служители да ползват едновременно законоустановен платен годишен отпуск, следва извод, че не е осъществен контрол, организиране и правилно разпределение на дейностите, осъществявани като човешки ресурс на дирекцията. В подкрепа на горното се явява и Заповед № РД-02-25/19.09.2022 г. Същата е разписана от г-жа К. в качеството ѝ на главен секретар и касае изготвяне на график и ползване на отпуски. Служителят е бил длъжен да предвиди вредните последици от неефективното организиране на човешкия ресурс в дирекцията, тъй като в случай на по-голяма натовареност и/или ползване на отпуск по болест от страна заместващ служител, би поставил в неблагоприятна ситуация изпълнителния директор на Агенцията. В обобщение на горното, се налага извод, че с поведението си г-жа С. В.-К. е нарушила изискванията, регламентирани в Закона за държавния служител, в длъжностната характеристика и във- вътрешноведомствения акт (Заповед № РД-02-25/19.09.2022 г.) Същата е разписана от г-жа К. в качеството ѝ на*

главен секретар и касае изготвяне на график и ползване на отпуски водещо до тяхното неизпълнение и забава. В качеството ми на изпълнителен директор разгледах и цялостното служебно поведение на държавния служител. В тази връзка следва да се отбележи обстоятелството, че служителят е бил назначен като директор на дирекция РРЛЗ. Впоследствие е бил главен секретар, а след това отново директор дирекция РРЛЗ, което предполага задълбочено познаване на длъжностните и функции и задълженията осъществявани от дирекцията. Взети са предвид и поставените на служителката годишни оценки, изискваните от нея писмени обяснения, както и решението на дисциплинарния съвет. В съвкупност от всички събрани материали е видно, че служителят не е изпълнил служебните си задължения. С поведението си в конкретния случай г-жа С. К. е нарушила служебните си задължения относно начина на изпълнение на държавната служба по чл. 21, ал. 1, във вр. с ал. 2 от Закона за държавния служител, съгласно които държавният служител е длъжен да изпълнява точно задълженията си, определени в длъжностната характеристика, и в съответствие с нормативните актове. Извършеното от г-жа С. К., представлява дисциплинарно нарушение по смисъла на 89, ал. 2, т. 1 от Закона за държавния служител, изразяващо се в неизпълнение на служебните задължения. Нарушението е извършено виновно. Изложеното е основание за реализиране на дисциплинарна отговорност по смисъла на чл. 89, ал. 1 от Закона за държавния служител. Като взех предвид характера и тежестта на дисциплинарното нарушение, обстоятелствата при които е извършено, формата на вината, последиците за държавната служба и цялостното поведение на държавния служител, при преценка на предоставените на основание чл. 93 от Закона за държавния служител писмени обяснения, както и факта, че служителят е изслушан устно и с оглед установената фактическа обстановка — същите се явяват неоснователни. Считаю, че събраните в хода на дисциплинарното производство факти и обстоятелства, подкрепени със съответните доказателства /част от дисциплинарното дело, с което подробно се запознах/ е основание за реализиране на дисциплинарна отговорност по смисъла на чл. 89, ал. 1 от Закона за държавния служител. След преценка тежестта на нарушението, последиците за държавна служба и цялостното служебно поведение на държавния служител, на основание чл. 90, ал. 1, т. 5, чл. 92 и чл. 97 и чл. 107, ал. 1, т. 3 и чл. 108 от Закона за държавния служител, във връзка с Доклад на председателя на Дисциплинарния съвет по дисциплинарно дело № 1/2024 г. и мотиви подробно изложени в решението на дисциплинарния съвет по дисциплинарното дело, както и с оглед риска от обществено компрометиране дейността на Агенцията и създаването се неудобство за трети лица, налагам дисциплинарно наказание „уволнение“. Наказанието е наложено при спазване изискванията на чл. 91, ал. 1, чл. 93, ал. 1 и чл. 96, ал. 1 от Закона за държавния служител“.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след анализ на доказателствата и на

доводите на страните, мотивира следните изводи по същество.

Жалбата е процесуално допустима и основателна, но съображенията за този извод се различават от тези на адвоката на оспорващата.

Деянията, които съставляват дисциплинарни нарушения са конкретно определени с чл. 89, ал. 2 ЗДСл., съответно – виновното извършване на което и да е от тези деяния е основание за налагане наказание на държавния служител. Административният орган, овластен да налага дисциплинарни наказания дължи да формулира ясно, категорично и конкретно обвинение срещу служителя, по такъв начин, че да обоснове извършване на нарушение. Виновното неизпълнение на служебни задължения (умишлено и/или непредпазливо), за което служителят може да носи дисциплинарна отговорност предполага, той да не е осъществил функциите си, определени с длъжностната характеристика или да е извършил неправомерни действия. Ясното и конкретно дефиниране на дисциплинарното обвинение за неизпълнение на служебни задължения изисква и конкретно посочване на неизпълнените задължения, така както са предвидени с длъжностната характеристика. За процесния случай Съдът приема, че дисциплинарното обвинение не е формулирано в съответствие с тези изисквания. Съдържанието на заповедта, с която е наложено дисциплинарното наказание оставя впечатление, че авторът ѝ е желал на всяка цена да обоснове извод за налагане на „уволнение“, което се явява най-тежкото наказание в класацията на чл. 90, ал. 1 ЗДСл. В този си стремеж е започнал изложението си, акцентирайки основно на цитираното заявление за достъп до обществена информация, приключило с издаването на решение от главния секретар А. Е., като на практика отговорността за издаването му е възложена изключително върху директора на Дирекция „Разрешения и регистрация на лечебните заведения“ С. В. К..

Обвинителният диспозитив за непредоставяне информацията по т.т. 2, 3 и 4 от заявлението на журналиста, за преписките с работни номера № 6-226, 6-178, 6-177 и 6-175, както и за разрешаване на служители да ползват платен годишен отпуск е обобщен в Заповед № РД-10-1/19.06.2024 г. и по трите пункта, по следния начин: **„Г-жа С. В.-К. - директор дирекция „РРЗЛ“ не е изпълнила преките си служебни задължения, като държавен служител съгласно длъжностната ѝ характеристика. Съгласно същата е следвало да ръководи, планира, организира, контролира и координира дейността на служителите от дирекция „РРЛЗ“. В тази връзка г-жа С. В.-К. е следвало да предостави исканата информация по Решение № 93-00-26/12.06.2024 г., да контролира изготвянето на преписки от подчинените ѝ служители с цел недопускане на технически грешки/ пропуски в описаните с работни номера № 6-226, 6-178, 6-177 и 6-175 преписки, както и да обезпечи безпроблемното функциониране на дирекцията в частта относно човешки ресурси“.**

От цитираните по – горе текстове е видно, че действията на К. са обективирани в посочените писма, с които, по повод заявлението за достъп до обществена

информация е кореспондирала с А. Ф. - директор на Дирекция „Административно-правни финансови и дейности и информационно обслужване“ и с главния секретар, уведомявайки, че **„административно информационната система (АИС) Eventis R7 не предоставя възможност за извличане на искания вид справка“**. В тази връзка, освен да твърди, че лично и ежедневно извършва такива справки изпълнителният директор И. Д. не се ангажира с доказателства в тази насока, както и с твърдения, че К. самоволно е преценила липса на такава техническа възможност. С показанията си разпитаният пред Съда свидетел А. Ю. Конитский, който изпълнявал задължения в ИА „Медицински надзор“ като поддръжка на информационните системи, през периода от 15.09.2020 г., до 25.10.2024 г. твърди, че: Агенцията работи с деловодна система EVENTIS R7, която той администрирал; деловодната система е универсална – в нея няма опция, която да генерира автоматично справка, тъй като документооборотът в специализираната част по регистрациите не е въведен в системата; системата не знае къде започва и с какъв документ завършва; може обаче да бъде направена справка за неприключили и приключили преписки - който поиска може да отвори и да гледа дадената преписка дали е приключила или не; това може да стане чрез ръчно преглеждане за дадена преписка; във връзка с поставена задача за справка, свързана с работата на г-жа К. обяснил „на ръководството, че текущо системата не позволява да се изведе такава справка, при която аз като експерт да съм сигурен в данните, тъй като се касае за ръчна работа“; работата му се сторила много и и отказал да го направя, поради трудността на такава справка и понеже е възможно да бъдат допуснати грешки, понеже самата система не генерира автоматично такава справка; за провеждан разговор между него и членове на дисциплинарния съвет, във връзка със случая на К. помни, че бил в отпуск, когато Т. П. му се обадил по телефона; разговорът бил кратък и нямал възможност да изложи доводи, защо тази справка е трудно осъществима; разговорът бил проведен на високоговорител, по телефона; личното му впечатление било, че са имали (дисциплинарният съвет) всичките данни; телефонният разговор бил кратък, защото бил прекратен от страна на члена на комисията (Т. П.); основно разговорът бил с П.; през м.юни, 2024 г. отпуските в Агенцията ги разрешавал главният секретар. Тези показания не бяха опровергани от ответника, в условията на насрещно доказване, за което Съдът изрично даде указание и възможност. С други думи, от съдържанието на оспорваната заповед не става ясно защо С. К., в битността си на директор на Дирекция „РРЛЗ“ е виновна главният секретар на Агенцията да издаде Решение № 93-00-26/12.06.2024 г. (л. 156), с което на практика не е предоставен достъп до информацията по т.т. 2, 3 и 4 от заявлението, като заявителят бил уведомен, че „е изпратена заявка № 261720/29.05.2024 г. към фирмата, обслужваща деловодната система на Агенцията, за изготвяне на справка, съдържаща исканата информация или за методични указания за изготвянето ѝ, чрез извличане на данните от АИС по зададените критерии; към настоящия момент

не е постъпил отговор по заявката“. Не става ясно и защо именно К. *„е следвало да предостави исканата информация“*. Относно информацията по т.т. 2, 3 и 4 от заявлението питащият журналист е уведомен със същия текст и с Решение № 93-00-26/13.06.2024 г. (л. 184). Информацията по тези пунктове всъщност била предоставена с Решение за допълване на предоставена информация, № 93-00-26/05.07.2024 г. (л. 195), т.е. – след уволняването на С. К. със заповедта от 19.06.2024 г.

Относно дисциплинарното обвинение за това, че С. К. не изпълнила (неуточнено кои) служебни задължения, поради което се наложило изпълнителният директор да отменя конкретно посочени заповеди, с които е разпоредено вписване на лечебни заведения в Регистър на лечебните заведения за извънболнична помощ и хосписите.

В оспорената заповед липсва ангажиране, как точно, с действия (кои конкретно) или с бездействие (какво конкретно) К. е станала причина за грешно издадени заповеди, с които било разпоредено вписване на лечебни заведения в Регистър на лечебните заведения за извънболнична помощ и хосписите. Не е посочено, какво е следвало да направи, в изпълнение на кои задължения от длъжностната си характеристика, така че да контролира експертите и те да не допуснат съответните грешки. Ангажирайки се да твърди такава причинна връзка дисциплинарно наказващият орган е дължал да посочи: конкретните действия и/или бездействие на директора на Дирекция „РРЛЗ“, които да представляват неизпълнение на конкретни, вменени с длъжностната характеристика служебни задължения, като съответните норми бъдат цитирани и възпроизведени. Същите мотиви са относими и към дисциплинарното обвинение за това, че К., *„в качеството си на директор дирекция „РРЛЗ“ съгласувала заявления за ползване на платен годишен отпуск на трима служители от дирекцията“* и така *„не е осъществил контрол, организиране и правилно разпределение на дейностите, осъществявани като човешки ресурс на дирекцията“*. Каза се по – горе с цитати от заповедта, че К. е обвинена в тази връзка за това, че била длъжна *„да предвиди вредните последици от неефективното организиране на човешкия ресурс в дирекцията, тъй като в*

случай на по-голяма натовареност и/или ползване на отпуск по болест от страна на заместващ служител, би поставил в неблагоприятна ситуация изпълнителния директор на Агенцията“. Така формулираното дисциплинарно обвинение изисква ответникът да посочи конкретно и точно, кои са „вредните последици от неефективното организиране на човешкия ресурс в дирекцията“. Вместо това хопотетичните вредни последици са обосновани с **вероятност** от „случай на по-голяма натовареност и/или ползване на отпуск по болест от страна на заместващ служител, което **би** поставило в неблагоприятна ситуация изпълнителния директор на Агенцията“.

Отделно основание за определяне Заповед № РД-10-1/19.06.2024 г. като незаконосъобразна е несъобразяване с изискванията на чл. 91, ал. 1 ЗДСл., при определяне вида и размер на дисциплинарното наказание. В пределите на съдебния контрол (чл. 169 АПК) Съдът приема, че ответникът, макар да е разполагал с правото да изрази своето вътрешно убеждение, незаконосъобразно е упражнил това право. Обстоятелствата, с които е дължал да се съобрази са общо четири и са определени кумулативно: 1. тежестта на нарушението и настъпилите от него последици за държавната служба или за гражданите; 2. формата на вината на държавния служител; 3. обстоятелствата, при които е извършено нарушението; 4. цялостното служебно поведение на държавния служител. Мотивите, с които дисциплинарно наказващият орган упорито, но неуспешно се е постарал да обоснове налагане на наказание „уволнение“ са неубедителни, предвид вече изложените в настоящото съдебно решение аргументи. Несполучливо и непълно формулираното дисциплинарно обвинение (обвинения), както и непосочването конкретно на вредни последици за държавната служба, настъпването на които да е в пряка причинна връзка с действия/бездействие на К., не обосновават налагане на най-тежкото дисциплинарно наказание. В процесната заповед ответникът само декларативно е заявил, че е взел „предвид характера и тежестта на дисциплинарното нарушение, обстоятелствата при които е извършено, формата на вината,

последниците за държавната служба и цялостното поведение на държания служител“, но специални мотиви, изследващи всеки един от елементите липсват.

От друга страна като неоснователни Съдът преценява доводи за нарушено право на защита в дисциплинарното производство, вкл. за опорочаване процедурата пред дисциплинарния съвет. На дисциплинарно уволнения държавен служител е осигурена възможност и време да се защити/да организира защитата си и тази възможност е била оползотворена, чрез представянето на няколко докладни записки, обяснения и искания за събиране на доказателства.

Споделени от Съда обаче са доводите, че Заповед № РД-10-1/19.06.2024 г. не съответства изцяло на изискванията за форма, регламентирани с нормите на чл. 97, ал. 1, т. 4 и т. 5 ЗДСл., мотиви за което бяха изложени по – горе, специално по т. 5. В допълнение Съдът отбелязва и факта, че в заповедта, предвид изискването на чл. 97, ал. 1, т. 4 липсва посочване на точни дати, на които са извършени вменените дисциплинарни нарушения.

В заключение - Заповед № РД-10-1/19.06.2024 г. е издадена от компетентен административен орган (чл. 92, ал. 1 ЗДСл.), който е наложил дисциплинарното наказание в рамките на предвидените за това с чл. 94 ЗДСл. срокове, но незаконосъобразно е упражнил оперативната си самостоятелност по чл. 91, ал. 1 от същия закон, при определяне вида и размера на наказанието. Заповедта е незаконосъобразна и поради това, че противоречи на процесуални разпоредби на специалния закон. Дисциплинарните обвинения, в анализираниите и уточнени по – горе в настоящото съдебно решение части се явяват недоказани, посредством ангажираните от ответника писмени доказателства. Допуснатите в дисциплинарното административно производство процесуални нарушения са съществени и обуславят отмяна на административния акт.

Този изход на съдебния спор определя като основателна претенцията на жалбоподателя за възстановяване разноските за адвокатско възнаграждение, което Съдът, като съобрази представените списък по чл. 80 ГПК и договор за правна помощ определя в размер на 2 000 лева, платими от ответника, на основание чл. 143, ал. 1 АПК. Размерът от 2 000 лева, предвид чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет и с оглед фактическата, и правна сложност на делото, според Съда не е прекомерно висок.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 143, ал. 1 АПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата от С. В. В. – К. издадената от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ **ЗАПОВЕД** №

РД-10-1/19.06.2024 г., с която ѝ е наложено дисциплинарно наказание „уволнение” и е прекратено служебното правоотношение на длъжността „директор“ Дирекция „Разрешения и регистрация на лечебните заведения“ в същата агенция.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ да възстанови на С. В. В. – К. – ЕГН: [ЕГН] заплатеното възнаграждение на адвокат, в размер на 2 000 лв. (две хиляди лева).

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването на страните.

СЪДИЯ: